

A liberalizmus álarcai

2012 május 21. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Ki ne szeretne szabadnak lenni, ki ne szeretné és tisztelné a szabadságot? Eleink éltek és haltak érte, jelenkorunk és közelmúltunk azonban a szabadság és ezzel együtt a liberalizmus hajdan volt eszméjének a megcsúfolása a nyugati társadalmakban.

A „szent szabadság”, a népeké és a személyeké, a nemzeteké és az országoké, a maga nemes, tiszta elgondolásában már a régmúlté. A liberalizmus az idők során álarc lett, és ahogy kopott, egyre átlátszóbb álarc sötét törekvéseknek, mára egy világalomra törő hatalmi kör globális érdekérvényesítésének álcája. Sok arca, pontosabban álarc van ma is a liberalizmusnak, de mind a zsákmány felé fordul, s egyik itt, a másik ott mutatkozik meg nemzeteket, társadalmakat és globálisan az egész emberiséget veszélyeztetve. Veszélyeztetve, mert célja eleve a bomlasztás, a rombolás, az elszegényítés és ezek révén az uralkodás mások felett.

Az egyik ilyen álarcos a gazdasági racionalitás és a szabadság képében jelentkezik. A lényege, hogy a korlátlan piaci szabadság címén az áruk és a tőke szabadon áramlik a világban, határok nélkül, korlátlanul. Így az országok, a nemzetállamok nem védhetik meg magukat, nem védhetik meg gazdaságukat, saját termelőket és termékeiket, az áramlást a piac szabályozza, a piacot pedig a nemzetek feletti tőke és akik azt birtokolják. Nap nap után tapasztalhatjuk, hogy ez a tőke mennyivel erősebb, mint az állam, a kormányzat, sőt, mint maga a társadalom. Ma már látjuk az eladósításunk árát, és nyögjük ennek elviselhetetlen terheit, s nyögni fogjuk elérhetően nemzedékeken át. Ehhez a kiszolgáltatottsághoz persze kellett azok a kormányok is, amelyek ebbe a játékba belementek, elfogadták a liberalizmus szabályait és feladták az országot. Ezzel szembesülhettünk megint a múlt héten, amikor olvashattuk a lapokban, hogy mekkora – egyszeri honpolgárnak felfoghatatlan – összeget kell adósságtörlesztés fejében kifizetnünk ebben a fél évben és a következőben, meg az utána következőkben. Borzadjon el, aki még borzongani tud, egyre többen már csak hűlt lélekkel viselik el a jelent, és a jövőre inkább nem gondolnak.

Az említett liberalizmus egy másik jól bevált álarc a jogállamiság. Magyarán: a joggal való manipuláció, visszaélés. Hogy szó ne érje a ház elejét, vagyis hogy még a rasszizmus látszatát is elkerüljük a bírósági gyakorlatban, lassan az is elképzelhetővé válik például a Cozma-ügy kapcsán, hogy a kés szinte magától szállt a sportoló szívébe. És a Cozmán segíteni akaró csapattárs fejébe is csak úgy odaröppentek a rúgások. És egyáltalán! A botrány is csak magától keletkezett, a betóduló, mulatni vágyó bandától teljesen függetlenül. Az egyik bűnöző védője egyenesen Jézus példáját említette, akita gonosz Pilátus a tömeg ítéletére bízott. Így járhatunk most is, ha a társadalom igazságérzetére figyelünk. A bírák mind függetlenek és bírálhatatlanok, Kúria most már van, de nincs joga belebeszélni az ítéletekbe, a társadalom pedig amúgy egészében hülye és gonosz, nem érti a

lényegét és nem szereti, ha a gyilkosok néhány éven belül megint rászabadulhatnak. De tartsuk magunkat a játékszabályokhoz, ha belepusztulunk is! És milyen fontos a liberalizmusban a vallásszabadság. Ez a fogalom már rég nem azt jelenti, hogy ki-ki szabadon gyakorolhatja a vallását hite szerint, hanem azt – legalábbis nálunk –, hogy ha jön egy új vallásalapító és tartja a markát, akkor az állam fizessen. Ezért az állam gyorsan fölzárkóztatja a történelmi egyházak mellé az újat, nem is nézve honnan jött és mit akar, s hogy mit tett eddig. A Hit Gyülekezete ügyében például kormány és parlament gyorsan átértékelte korábbi álláspontját és kitüntetett helyet biztosított ennek a szervezetnek a történelmi egyházak mellett. Ma már Ajkán Schwartz polgármestert?l iskolát is kapott a Hit Gyülekezete, a fenntartáshoz pedig adja majd az állam a pénzt, elvégre fizesse csak meg a társadalom ezt a hatalmas szabadságot. Így viszik bele a jelenkori magyar társadalmat liberális eszmék és érdekek útveszt?ibe.

A Magyaritanárok Egyesülete is felemelte szavát a múlt héten az ifjúság érdekében. Azt ugyan nem tudni kik ennek az egyesületnek a tagjai, miféle magyartanárok, de véleményük van, mégpedig elég markáns. Három klasszikus „antiszemita” írótól, Szabó Dezs?t?l, Nyir? Józseft?l és Wass Albertt?l védik meg egyszerre az iskola szellemét. Legközelebb azt is megmondják, hogy Kölcsey, Ady, Móricz Zsigmond is antiszemita volt, és Csokonaival, Babitscsal, Juhász Gyulával, Tóth Árpáddal, József Attilával együtt mind irredenták és nacionalisták. Bízunk ebben a jó magyar magyartanári egyesületben és akkor majd Adyval együtt mondhatjuk: „S aki marad utolsónak, Az tegye be a kaput”.

Bíró Zoltán- magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni gyalázatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló